

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๔๐๗/ ๕๙๖

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร

กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๘ กันยายน ๒๕๕๙

เรื่อง ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าลำน้ำภาคและป่าลำแควน้อยฝั่งซ้าย ป่าแดงและป่าชาติตระการ และป่าเนินเพิ่ม ในท้องที่ตำบลน้ำกุ่ม ตำบลนครชุม ตำบลยางโกลน ตำบลนาบัว และตำบลบ่อโพธิ์ อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/ว(ล) ๓๑๓๔๔ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าลำน้ำภาคและป่าลำแควน้อยฝั่งซ้าย ป่าแดงและป่าชาติตระการ และป่าเนินเพิ่ม ในท้องที่ตำบลน้ำกุ่ม ตำบลนครชุม ตำบลยางโกลน ตำบลนาบัว และตำบลบ่อโพธิ์ อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า พ.ศ. ตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีภายในวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๙ ความละเอียดทราบแล้ว นั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาขอเรียนว่า ร่างพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดให้บริเวณที่ดินป่าลำน้ำภาคและป่าลำแควน้อยฝั่งซ้าย ป่าแดงและป่าชาติตระการ และป่าเนินเพิ่ม ในท้องที่ตำบลน้ำกุ่ม ตำบลนครชุม ตำบลยางโกลน ตำบลนาบัว และตำบลบ่อโพธิ์ อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก เนื้อที่ประมาณ ๑๕๐,๙๙๐ ไร่ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ กับมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่บัญญัติว่า “เมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นสมควรกำหนดบริเวณที่ดินแห่งใดให้เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าโดยปลอดภัยเพื่อรักษาไว้ซึ่งพันธุ์สัตว์ป่า ก็ให้กระทำได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และให้มีแผนที่แสดงแนวเขตแห่งบริเวณที่กำหนดนั้นแนบท้ายพระราชกฤษฎีกาด้วย บริเวณที่กำหนดนี้เรียกว่า “เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า” และโดยที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแจ้งว่า สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดพิษณุโลก และสำนักงานที่ดินจังหวัดพิษณุโลกได้ตรวจสอบแนวเขตตามแผนที่ท้ายร่างพระราชกฤษฎีกานี้แล้ว ไม่ปรากฏว่าทับซ้อนกับแนวเขตปฏิรูปที่ดินจังหวัดพิษณุโลก และไม่ปรากฏว่ามีการออกเอกสารสิทธิที่ดินในเขตพื้นที่ดังกล่าว กรณีจึงสอดคล้องกับมาตรา ๓๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าฯ ที่บัญญัติว่า “ที่ดินที่กำหนดให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ต้องเป็นที่ดินที่มีได้อยู่

ในกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดินของบุคคลใดซึ่งมิใช่ทบวงการเมือง”
 อีกทั้งคณะกรรมการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าแห่งชาติได้ให้ความเห็นชอบในการกำหนดเขตรักษา
 พันธุ์สัตว์ป่าตามร่างพระราชกฤษฎีกานี้ตามนัยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครอง
 สัตว์ป่าฯ ด้วยแล้ว ด้วยเหตุนี้ คณะรัฐมนตรีจึงสามารถพิจารณาให้ความเห็นชอบในหลักการ
 ร่างพระราชกฤษฎีกานี้ได้ และเมื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบแล้ว สำนักงานฯ จะได้
 ดำเนินการตรวจพิจารณาร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายดิศทัต ไพฑโรถิตย์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

กองกฎหมายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ฝ่ายกฎหมายทรัพยากร

โทร. ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖ – ๙ ต่อ ๑๓๕๓ (นางกรรวราฯ)

โทรสาร ๐ ๒๒๒๒ ๖๒๐๑

www.krisdika.go.th

www.lawreform.go.th